

19 GRZ 03

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A; zorgverzekeraar van partij X;

en

Partij B; WAM-verzekeraar van een personenauto, bestuurd door partij Y.

Feitelijke gegevens

In maart 2018 reed de verzekerde van partij A op haar fiets op een rotonde. Zij stak de weg over waarbij zij in botsing kwam met de verzekerde van partij B, die van links kwam. De verzekerde van partij A had voorrang moeten verlenen aan de verzekerde van partij B. Dit was aangegeven met het bord B6.

Stellingname van partijen

Partij A is van mening dat haar verzekerde een fout maakte door geen voorrang te verlenen. De verzekerde van partij B is echter onvoldoende oplettend en voorzichtig geweest en heeft daarmee onvoldoende geanticipeerd op de situatie. Hij wist dat bij de betreffende oversteekplaats fietsers vaker plotseling oversteken, hij zag de fietser aan komen en zag dat zij twijfelde, en toch besloot hij door te rijden. Partij B is dan ook ingevolge het convenant gehouden 45% van de vordering te voldoen.

Partij B stelt dat er sprake is van aan opzet grenzende roekeloosheid aan de zijde van de fietser en dat er sprake is van overmacht van de automobilist. Deze had niet meer kunnen doen om een ongeval te voorkomen. Het ter plaatse stil gaan staan als automobilist om af te wachten wat iemand gaat doen kan uit het oogpunt van verkeersveiligheid en een vlotte doorstroming van het verkeer niet van een automobilist verwacht mag worden. Dit levert net zo goed gevaarlijke situaties op.

Overwegingen van de commissie

De commissie verklaart zich ontvankelijk om het geschil in behandeling te nemen.

Om als automobilist een beroep op overmacht te kunnen doen, dient het ongeval enkel en alleen te wijten te zijn aan een fout van de zwakkere verkeersdeelnemer. De automobilist dient tevens

alles gedaan te hebben om een ongeval te voorkomen. Ook dient de fout van de fietser zo onwaarschijnlijk te zijn dat hier geen rekening mee gehouden kon worden. Voor de inhoudelijke beoordeling hiervan zijn de omstandigheden van het geval doorslaggevend.

De bewijslast dat er sprake is van overmacht rust op de automobilist. De automobilist verklaart de fietser te hebben zien aankomen en op zijn hoede te zijn geweest omdat op betreffende plek vaker mensen de rotonde plegen over te steken. Hij reed stapvoets, wat ook een getuige bevestigt. Zoals vermeld geeft de automobilist aan dat het hem bekend was dat er wel vaker mensen plotseling oversteken bij de rotonde. Hij geeft aan te hebben getwijfeld of hij wel of niet zou doorrijden omdat partij X naar zijn idee een weifelende indruk maakte (of zij wel of niet zou oversteken). De automobilist verklaart oogcontact met de fietser gehad te hebben. Het gedrag van de fietser was dusdanig dat de fout van deze fietser geen fout was waarmee de automobilist in alle redelijkheid in deze situatie geen rekening hoefde en kon (had moeten) houden. Dit geldt te meer nu de automobilist verklaart te hebben gezien dat de fietser twijfelde, hetgeen reden had moeten zijn voor de automobilist om niet door te rijden. De commissie is van oordeel dat de automobilist niet slaagt in de bewijslast en dat er in deze zaak geen sprake is van overmacht aan de zijde van de automobilist.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat er geen sprake is van overmacht van de automobilist. Partij B dient dan ook 45% van de schade te vergoeden.

Aldus beslist op 9 mei 2019 door prof. mr. J.G.J. Rinkes, mr. P.P.H. Lems en mr. drs. N.J.E.G. Cremers, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. M. Beugel, secretaris.

prof. mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mr. M. Beugel
secretaris